

Продължение от " [Не си играй с любовта на другия човек](#) "

В миналото съпружеските връзки не са били такива, каквито са днес. Хората имали чистота в своите отношения и не гледали един на друг по сексуален начин, а другият бил съпруг за тях и се уважавали изключително много. Мога да ви кажа неща, на които ще се смеете, но те са много сериозни. Сещам се, че когато бях малко дете и отидох в една роднинска къща в нашето село, дядото и бабата трябваше да ходят някъде, възрастни хора, и дядото излезе от стаята, за да се преоблече бабата. Той каза: ще изляза да си облече полата и след това ще вляза вътре.

Днес хората ходят голи вкъщи. Това е ужасно. Сещам се, че когато учих в Солун, имаше къща срещу нас, беше отвратително, извинявам се, че ще се отвратите, но да видите докъде стига това нещо. Аз живеях на третия етаж. Е, отсядах там, когато ходих на изпити. Лято, юни месец, отворих прозореца да влезе малко въздух и какво гледам отсреща- в къщата цялото семейство се разхождат всички почти голи, майката, детето, бащата, викам: Господи помилуй! Какъв е този дом? Дом ли е това? Семейство? Не ги ли е срам? С други думи, загубиха чувството за сън. Така човек оскотява, т.е. стига до скотско състояние и нищо не го интересува. И ако ходиш така из дома си, какво да ви кажа. Страшно нещо.

Деца, трябва да се научите да уважавате себе си. Детайлите не са случайно, а сериозно нещо и имат значение, например нашите дрехи: не може да ходим в дома си по долно бельо, понеже това е нашият дом. Това е грозно. Не е хубаво. Не е уважение. Така се губи сакралността на връзката. Как това дете да уважава баща си, майка си, когато ги вижда да се разхождат по този начин?

Мисля, че започваме от себеуважението, уважаваме себе си, уважаваме нашето тяло, и след това уважаваме и другия човек и тогава наистина отношенията ни с са много хубави и създаваме успешен брак. В миналото хората нямали тези разпалвания, които имат сега. Защо днес има толкова много сексуални разпалвания, където хората изобщо

Домът е свещено място

Написано от Лимасолски митрополит Атанасий
Четвъртък, 13 Март 2014 21:56

не могат да се сдържат? – ама когато по цял ден и нощ гледаш такива сцени, снимки, списания, говориш постоянно за такива неща и единствен твой предмет е това какво си направил снощи, е, разбира се, след това не може да мирясаш. Как умът ти да миряса? След това, където и да отиде, човек ще вижда такива неща. И икони на светци да вижда, ще ги гледа по този начин. Защото умът му е повреден. Нужен е голям труд, за да може умът да се върне в своето естествено състояние. В миналото хората били сгодени години наред и проявявали търпение да построят своя дом, да влязат вътре и не горели от цялото това изкушение да правят тези неща. Днес от първия ден, в който се сгодяват, спят на същото легло, в същата стая, до тях е малката сестра, в другата стая са родители, в друга други, и този какъв дом е? Тоест загубихме сакралността на дома. Виждате, че нашите предци наричали дома огнище, защото чувствали сакралността на това място, на дома и уважавали своя дом. И до днес казваме *моя дом, искам спокойствие (на моя дом)*

! Домът се смята за свещено място. Е, ако оскверняваш твоя дом и не го уважаваш, спалнята си, тогава всичко едно след друго се разпада. Аз се сещам за баба ми, която, когато идваше у дома, никога не влизаше в спалнята на родителите ми, защото я смяташе за свещена - майката на майка ми не можеше да влезе вътре; не че в миналото хора били комплексирани, а смятали определени места за свещени. Велико нещо е да чувстваме свещения характер на нашето битие, на нашите дрехи, на мястото, където живеем. Ако оскверним всичко, така оскверняваме трапезата, където се храним - отиваме на обед да ядем, но не ядем всички заедно. Или отиваме да ядем и гледаме телевизия, караме се, ругаем се, псуваме се, защото яденето не е така, както сме го искали. Тогава е свършено с трапезата! Днес семействата рядко се хранят заедно и са загубили уюта на това да се хранят заедно. Вечер сядат малко, но отново пред телевизора да гледат хиляди неща и отново не си говорят. Къде да намериш тези хубави неща, които в миналото поддържаха живота на хората. . .

Вие сте млади и затова полагайте усилия да построите вашия живот върху здрави основи, с правилни предпоставки - да се храните заедно, да не правите неща, които обиждат други и самите вас. Да бъдете хубаво, топло, улегнало, а не разбито семейство. И най-вече да знаете, че всичко започва от себеуважението.

В тази рамка човек може да види как трябва се постъпва, за да създаде връзка с някой друг човек. Добре, ще се ожениш, след като е естествено да се ожениш, ще избереш човека, който ще вземеш. Не може да ти го донесат в кутия, да я отвориш и той да каже *аз съм!* Трябва да се запознаете, да излезете навън, да разговаряте, да минете през цялата онази процедура на запознанството. Но ти трябва да бъдеш сериозен и да не му говориш лъжливи обещания и идеи, и ако наистина чувстваш нещо повече, по-добре го скрий за момент, докато се увериш за това, и след това постепенно напредни. Да узреят постепенно нещата и да знаеш, че: *напредвам, защото вече съм свободен и готов да направя нещо, да дам сигурност на другия човек, да не го оставя да чака*

Домът е свещено място

Написано от Лимасолски митрополит Атанасий
Четвъртък, 13 Март 2014 21:56

. Знам ли, някой казва на една девойка-
обичам те, обожавам те, искам те, но трябва да ходя в Америка да правя магистратура,
след това докторантура и след пет години, когато се върна обратно, ще ме чакаш да се
оженя за теб

!

Е-е-е, ама голяма „чест“ ми оказваш

! - ще ти каже тя. Какво е това нещо? Да държиш девойка „на рафта“? Пет години да те чака? И да дойдеш след пет години и да кажеш-

excuse me

, промених си мнението! Как се казва

excus

e

m

е, така ли се казва?

Питате дали това не може да стане с Божията помощ? Може да стане и ако има духовна основа, тогава още по-добре. Е, ако иска да ходи в Америка, нека я вземе със себе си, нека се оженят най-малкото. Да отидат където искат, не е проблем. И да учат заедно, защо не? Нима не правят това? Тоест те отиват и живеят заедно. Питаш ги: живеете ли заедно? Да! Спите ли в същата стая? Да! Спите заедно, навсякъде ходите заедно, е, тогава защо не сключите църковен брак, за да бъде благословен животът ви?

По правило дългогодишните връзки и годежи застаряват хората, губи се свежестта и след това, когато тръгнат да се женят, приличат на някои ергени, които се женят на 50. Те така и така живеят заедно. Но това е ръждясалото мислене на родителите, които искат да вдигнат голяма сватба, да дойдат другите роднини, да изчислят колко покани ще изпратят, колко пари ще вземат, ако се оженят, т.е. ръждясали идеи.

Въпрос за хеви метал

Мене ли намерихте да питате? Питайте ме да ви кажа за някой тропар! Аз, деца, не разбирам от тези неща. Един път чух в живота ми. Отидох в Атина в роднинска къща и там търсихме някой канал да гледаме новините. Човекът, който ни беше поканил, е университетски преподавател. В даден момент показаха някаква сцена с крясъци и го попитах, какво е това? Той ми каза: музика, хеви метал! Аз му казах: остави го да го видим! И видях един път, втори път не видях. Какво да ви кажа деца, не знам, харесва ли ви? Вижте, нека ви кажа нещо. Не искам да правя критика на музиката. Нека я

правят учените. Аз само ще кажа, че критерият е човекът, разбираш всеки човек, както и всяко нещо, от това какво произвежда, за един храм съдим от неговата архитектура, за един народ от неговата поезия, музика, изкуство, т.е. това, което произвежда един човек. Вижте сега относно хеви метъл-а. Кой народ го е създал? Американците. Какво са произвели американците? Бомби, самолети, които убиват хора и хеви метъл. Това е.

Едно дете в Америка може така да преживява реалността и цялото това крещене да го изразява, но ние не трябва да се съгласяваме да ни изразява тази музика. Мисля, че е срамно да ни изразява тази музика. Как може да изразява един народ, който има такава история, традиция, философия? За съжаление, ни унищожиха. Тоест страшно е, че в крайна сметка тази катастрофа, която тези хора ни причиняват, е по-лоша от тази на турците. Тази катастрофа, която другите ни причиняват, това е *катастрофата*, защото ни научават да живеят по странен начин, да строим странни къщи, да носим странни дрехи, да купуваме коли, да пеем тези неща и ни дават тези песни.. .

Вижте например кипърските народни танци, как танцуват хора – да видите, че тези танци реално изразяват нашия народ, които, кога били създадени? Когато сме били поробени, тоест в периода на турското владичество. В тях обаче виждаш благородство, смелост, красота - да танцуват по толкова хубав начин, докато тези хора би трябвало да вземат хапчета за депресия, т.е. бидейки поробени 400 години, нямали какво да ядат, къщи, в които да живеят, турците ги убивали, висели над главите им и им режели гърлото. Въпреки това в цялото онова мрачно състояние нашият народ танцувал по този начин и с такава нежност, че дори стъпките отмервали. Те знаели как да танцуват и не започвали да се бият по тялото и да наричат това танц. Това не е танц. Съществува мярка.

За съжаление, след освобождението от турците и поробването ни от запада вече нямаме народни танци, а имаме тези танци, където чупят чинии по масите, как се казват. . . отхвърлихме танците, които имахме в миналото и стигнахме до тези, които имаме сега.

Също така, ако едно дете слуша такава музика в стаята си, ама представете си, казвал съм го и друг път, представяте ли си през нощта да сте в във вашата стая и да слушате такива музика? Е, не съществува по-добра предпоставка за самоубийство. Да те обхване депресия, липсва ти само едно въже или пък една шепа хапчета. Не знаеш какво става с теб. Има достатъчно научни открития за наличието на сатанизъм в този тип музика и тези открития не са ги направили поповете, защото, за щастие не сме толкова „интелигентни“ да откриваме какво се случва зад хеви метъла, а са го

направили учени, които се занимават с музика и доказват, че хеви метъл-ът не е невинна музика. Те доказват, че тази музика функционира чрез звуците, чрез честотите на звука и излъчва определени послания. Това са го доказали, вече съществуват доказателства, документи, касети, които показват тези подсъзнателни послания, които се излъчват чрез този тип музика. Всичко това е една каша. . .

Докато идвах насам, слушахме новините по радиото в колата и някой каза, че англичаните, понеже се страхуват да не би да не стане нещо от страна на турците(т.е. да нахлуят), направили специален план, в който се упоменава каква ще се евакуират, ако стане нещо такова. Също така имало специален план за домашните им любимци, да не оставят случайно някоя котка или куче! Нас турците живи да ни заколят, не пречи! Котката на англичанката да не остане тук, а да си тръгне с нея! Казвам ви това, деца, за да разберете за какво става въпрос, това е индивидуализъм до дупка. Не го интересува какво ще стане с теб, с твоето дете, с тебе, с жена ти. Не! На котката да не ѝ се случи нещо или на кучето! Правят специален план за спасяване на домашните животни. Внесли са го в Парламента, сега го слушам, идвайки насам. А ние - не пречи, ако ни обезглавят турците, какво значение имаме ние?! И специален план да не можем да влезем в базите им. Какво да каже човек. . .

В манастира Махера има едно помещение, което в миналото се използвало като кланица. Веднъж дойдоха група англичани 4-5 човека и не знам как влязоха в кланицата, където имаше висящи и почернели ченгели и мислеха, че е нещо антично, защото така изглежда. Архим. Арсений, който сега е игумен (Беседата е изнесена преди 2004 г., когато архим. Арсений загина в самолетна катастрофа на връщане от Света Гора заедно с Александрийския патриарх Петър), говореше добре английски език, отиде да ги разведе и те го питаха какво е тази антично място? Той каза: Това не е нещо антично, а е кланица. Леле! Те настръхнали от това, че се оказали в това място. О. Арсений продължил: има още едно помещение, да ви го покажа тук наблизко! Там е музеят на Авксентиу (*Григорис Авксентиу, кипърски борец срещу английската окупация, който бил изгорен жив от англичаните в скривалището си до манастира Махера*) . Какво е това? – попитали те. Отецът им разказал неговата история. Те казали: Съжаляваме изключително много!. . .

Това е западната цивилизация, деца, в цялото ѝ величие, което означава индивидуализъм, т.е. *аз да съм добре и не ме интересува какво става с другите, до мен може да убиват някой, но мен това не ме интересува. На мене да не ми се случи нещо, а с*

Домът е свещено място

Написано от Лимасолски митрополит Атанасий
Четвъртък, 13 Март 2014 21:56

другите да става каквото ще

!..

Константинов{jcomments off}

Превод от гръцки: Константин